

Nocturne

Femme sans Tête

dindi

In de werken van Dindi van der Hoek (dindi) is niemand wie zij lijkt. Ze gebruikt waterspiegelingen en reflecties om de innerlijke tegenstrijdigheid van de vrouw te laten zien.

'Per jaar maak ik meestal maar een serie van vijf tot acht werken. Het maken van een fotowerk kost behoorlijk wat tijd voordat ik alle fases heb doorlopen. Allereerst zit ik een paar weken in een creatieve flow die ik kan oproepen en ook weer moet stopzetten, anders wordt het teveel! Van de ideeën die ik het meest interessant vind maak ik schetsen als basis voor het werk. De kostuums, maskers, pruiken en attributen die de modellen dragen in de kunstfoto's zijn nergens te huur of te koop, dus ben ik ze op een zeker moment zelf gaan maken. Sindsdien maak en regisseer ik eigenlijk alles in het werk. (In het atelier liggen schetsen voor de volgende serie op tafel. De kleine werkruimte is volgepropt met rekwisieten. Er staat een pruik met piepschuimen koppen ('daar plaats ik later foto's van gezichten overheen'), een siliconen afgietsel van een onderlichaam, een harige overall als een vacht voor een klein meisje...). 'Wat ik wil maken kan eigenlijk nooit, dus moet ik het zelf passend maken.'

'Als de materialen klaar zijn dan fotografeer ik alle elementen los van elkaar. De modellen fotografeer ik in het zwembad. Ook de visagie of bodypainting doe ik zelf. Het fotograferen gebeurt vlak onder de oppervlakte met een Canon 5D Mark II in een Ikelite onderwaterhuis met twee Ikelite flitsers op lange armen, met op de kant een set studioflitsers. In de laatste fase monteer ik alle losse beelden in Photoshop in elkaar tot het beeld ontstaat dat ik in mijn hoofd had. Laag voor laag

wordt het beeld opgebouwd. In die zin is mijn werkwijze meer die van een kunstschilder dan van fotograaf.'

Metamorfose

'Het water gebruik ik nu op een andere manier dan pakweg tien jaar geleden. Toen maakte ik meer herkenbare onderwaterfoto's van modellen waarbij de weerspiegeling in het midden lag (zie Onderwatersport juni 2009). Het thema is nog steeds dat ik de dualiteit wil laten zien: dat een mens (vrouw) meerdere kanten heeft. Water verandert de werkelijkheid: vooral gereflecteerde beelden maken een soort gedaantewisseling door, heel fascinerend wat er dan met het beeld gebeurt. Soms is een jurk waaraan ik weken heb gewerkt in het water nauwelijks meer herkenbaar. Zo brengt water spontaniteit en toeval in het werk, maar ook surrealisme en een gevoel van vervreemding bij de kijker. Het enige dat ik niet volledig in de hand heb is het water, maar dat vind ik ook fijn. Ik kan sturen, maar blijf hopen op een cadeautje onder water. Dat iets in het beeld gebeurt wat ik niet zelf heb kunnen bedenken.'

'Ik vat mijn werk samen onder de noemer "Reflecting Identities". Schoonheid met een donker randje. Zoals in het werk "Femme sans Tête" dat is geïnspireerd op een schilderij in het Museum Gouda, van een apostel die ondersteboven wordt gekruisigd. Ik heb er een grappje mee uitgehaald. In mijn werk verdwijnt het hoofd van de vrouw in een kussen en komt terug op haar voeten. Het hoofd op de voeten staat ook voor aarde. Mooi en een tikje luguber. In het werk "Noc-turne" laat ik de vrouw zien als oermoeder. Vandaar de rimboe-achtige schmink. Zij wordt beschermd door een jurk van vrouwen, ook in dezelfde schmink. De vraag is: wie beschermt wie? De oermoeder de vrouwen of omgekeerd? Bij mij draait het steeds om de keerzijde in het beeld. Op het eerste gezicht zien de beelden er sprookjesachtig mooi uit maar als je langer kijkt dan zie je ook een rauwere kant van frustratie en destructie. Verborg en schoonheid en kwetsbaarheid, maar ook het masker dat de binnenkant verhuult – dat fascineert mij.'

www.dindi.nl

L'ère et le Neant (boven links) / The Warrior (Onder links)

DragonFly (boven rechts) / Theatre Macabre (Onder Rechts)